

10. Прихована оцінка.

Одним з методів, який можна було б використовувати в персоналізованій формі навчання, є прихована оцінка. Цей метод запозичений з онлайн-ігор РІГ, такої як World Of Warcraft, де система безперервно збирає дані про дії гравців, робить висновки про їхні цілі і стратегії, щоб запропонувати їм нові індивідуальні завдання. У формальному середовищі навчання, мета полягає у тому, щоб оцінити легко вимірні аспекти навчання, такі як наполегливість, творчий підхід, стратегічне мислення. Це також дозволяє збирати інформацію щодо процесу прогресу у навчанні, не перериваючи роботу студента.

Педагогічні інноваційні технології повинні сприяти подальшому розвитку якості навчання, продовжуючи розвиватися.

Навчальні співтовариства будуть рости, і знання будуть розподілені по групах, в яких навчатиметься легше для певних цільових груп студентів, об'єднаних одним загальним інтересом, проектом чи колом професійних обов'язків. Підготовка фахівців і професіоналів повинна проходити протягом всього трудового життя людини: з моменту вступу в професійну діяльність аж до виходу на пенсію. І ефективна підтримка з боку навчально-професійних закладів на всіх етапах кар'єри фахівця буде дуже важлива для його результативної роботи та стабільності у сфері праці.

Збільшення трудового життя працівників, зміни у демографічній карті Європи і нові виклики, пов'язані зі зникненням старих, появою нових професій, трансформацією існуючих компетенцій — ставлять перед суспільством нові завдання у сфері навчання. Зараз у Європі проходить кампанія EU-OSHA на тему «Здорові робочі місця для працівників будь-якого віку», яка не тільки намагається вирішити питання з профілактики нещасних випадків на виробництві та професійними захворюваннями, але також й питання підвищення кваліфікації працівників у зв'язку зі змінами на ринку праці і його вимогами. Питання навчання персоналу — одні з найважливіших в наш час.

Школою майбутнього, в кінці кінців, стане співтовариство професіоналів, експертів і учасників стартапів, у якому будуть формуватися і розвиватися найрізноманітніші професійні компетенції.

Список використаних джерел

1. Анатолій Алізар: «Нейросеть LipNet читає по губах з точністю 93,4 %» <https://geektimes.ru/post/282320/>
2. EU-OSHA. Healthy Workplaces for All Ages 2016-17. Rehabilitation and return to work: Analysis report on EU and Member States policies, strategies and programmes — Information sheet.
3. Christine VAUFREY : L'environnement personnel d'apprentissage : les relations avant les outils mise à jour le 20 octobre 2013 — consulté le 2 novembre 2016
4. Lemaître, D. (2015). Pourquoi innover? L'injonction pédagogique et ses enjeux éducatifs. *Actes du colloque QPES 2015* (p. 71-80). Brest : ENSTA Bretagne-Telecom Bretagne-UBO.

Інтернет-адреса публікації: <http://ibe.kneu.org/uk/bojko-o-v-innovatsiyi-u-profesijnomu-navchanni/>

Муза Вієвська,

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри соціально-гуманітарних наук Криворізького економічного інституту ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
vievskaya@i.ua

СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ З ІННОВАЦІЙНИМ ТИПОМ МИСЛЕННЯ

Муза Вієвська,

Ph.D. in Education, associate professor, associate professor of the social and human sciences department Kryvyi Rig institute economics,
vievskaya@i.ua

MODERN EDUCATIONAL TECHNOLOGIES OF TRAINING MANAGERS ARE WITH THE INNOVATIVE TYPE OF THINKING

Стратегією розвитку для XXI століття ООН визначила засади сталого розвитку, який означає такий розвиток суспільства, за якого задоволення потреб теперішніх поколінь не по-

винно ставити під загрозу можливості майбутніх поколінь задовольняти свої потреби, для чого необхідне узгодження екологічних, економічних і соціальних складових розвитку. Ми живемо в епоху четвертої промислової революції, яка впливає на ринок праці і відповідно на роботу вищих навчальних закладів, які мають враховувати вимоги зовнішнього середовища у підготовці студентів. Результати наукового дослідження, що проведені на базі 15 країн світу та обговорювалися під час роботи Давоського форуму, свідчать про зникнення до 2020 року 7 млн професій і появу 2 млн нових. У галузі менеджменту з'являться такі професії, як: екоаудитор, тайм-менеджер, корпоративний антрополог, проектувальник індивідуальної фінансової траєкторії, координатор виробництва у розподілених спільнотах, координатор програм розвитку спільнот, менеджер з управління онлайн-продажами, менеджер з кроскультурної комунікації та інші. Ми поділяємо точку зору Джиммі Уейлс, який підкреслював на Давоському форумі, що головні завдання освіти, це зробити так, щоб випускники отримали свою роботу, та переконатися у тому, що вони готові до майбутнього та розуміють динамізм розвитку. Питання узгодженості підготовки майбутніх фахівців ринку праці та взаємодія університетів з бізнесом обговорювалися на IV Національному форумі «Бізнес — Університети. Навички для бізнесу 2030: чи освіта дає необхідне?», що проводився Центром «Розвиток КСВ» у Києві 20–21 жовтня 2016 року. Учасники заходу зазначили, що українські компанії не мають чітко сформульованого бачення потреби фахівців і їх навичок у перспективі 2030 р. Науковці та практики переконані, що університети орієнтуються більше на інтереси випускників, ніж на потреби компаній. Сьогодні потребує фахівців, що мають такі загальні навички та компетенції, які стануть необхідною умовою успішної роботи фахівця, незалежно від галузевої спеціалізації: системне мислення, клієнтоорієнтованість, міжгалузева комунікація, знання кількох мов і різних типів культур, навички управління проектами та людьми — від локальних груп до спільнот, уміння працювати в режимі багато проблемності й постійно змінюваних умовах, навички дбайливого виробництва, навички художньої творчості. Робочі навички, які будуть потрібні у 2020 році за прогнозами Інституту майбутнього: неординарне мислення, соціальний інтелект, інноваційне та адаптивне мислення — уміння думати поза заданих траєкторій, алгоритмічне мислення та інше. Отже, зазначене спонукає до удосконалення фахової підготовки майбутніх фахівців у вищих економічних навчальних закладах. Ми маємо змінити не тільки напрямки підготовки фахівців, зміст професійної освіти, а й удосконалити методику підготовки сучасних студентів під час фахової підготовки. Певне вирішення проблеми ми бачимо у запровадженні у навчальний процес вищого економічного навчального закладу креативних технологій. Питання технологізації вищої освіти стали предметом вивчення Н.В. Бордовської, В.Г. Гайфулліна, М.В. Кларіна, А.Я. Кузнецової, Н.О. Мітіної, Т.Т. Нуржанової, О. Пометун, А.М. Санько, Г.К. Селевко, В.А. Слатьоніна, О.А. Солинської, Н.В. Шахіревої, А.Ю. Цина та інших. Сьогодні всебічна теоретична розробка проблеми використання сучасних педагогічних технологій у професійній підготовці фахівців в умовах вищих навчальних закладах України набуває особливої значущості. Аналіз наукової літератури дозволило виокремити характеристики сучасних педагогічних технологій: технологія розробляється під певний педагогічний задум, спираючись на певну методологічну та філософську позицію педагога; технологічний ланцюжок дій, операцій будується відповідно до мети та має конкретний очікуваний результат; функціонування технології передбачає співпрацю, взаємодію викладача та студентів; поетапне планування та реалізація елементів технології має бути відтворено будь яким викладачем і гарантувати досягнення результатів, що заплановано; складовою частиною технології є діагностичні процедури, що містять критерії, показники та інструментарій результатів діяльності.

До педагогічних технологій, які доцільно використовувати в процесі підготовки менеджерів з інноваційним типом мислення у фаховій підготовці, виділяємо: кейсові, командні та таймінгові технології. Наведемо приклад використання МАСТАК-технології. Автор технології Р.Ф. Жуков [1]. Основу технології складає метод колективного генерування ідей. На відміну від мозкової атаки учасники за певний час пропонують свої рекомендації по вирішенню проблеми та записують їх на індивідуальному листку. У другому турі мозкової естафети кожен учасник зачитує свої пропозиції. А інші ставлять їм оцінки. Після занять листки збираються викладачем та опрацьовуються. Таким чином процес генерування ідей має не спонтанний характер, а спеціально організований, упорядкований. Використання методу «мозкової естафети» передбачає проходження чотирьох етапів: генерація ідей кожним студентом і їх запис на робочому листку; висловлювання ідей кожним студентом та їх оцінка іншими; обробка робочих листів і відбір кращих ідей; проектування рішень на підставі відібраних пропозицій [1, с. 92].

Підготовка менеджерів з інноваційним типом мислення передбачає використання і креативних технологій, які базуються на методах креативного мислення та розвивають творче мислення студентів: «Мозковий штурм» Алекса Осборна, «Шість капелюхів» Едварда де Бона, «Open Space» Харриса Оуєна, «Кругообіг» Чарльза Лендри та інші.

Досвід впровадження наведених технологій планується висвітлити під час роботи конференції: «Інновації в бізнес-освіті».

Список використаних джерел

1. Современные образовательные технологии в вузе: учеб.-метод. пособие / Л.А. Мэринь, Н.Н. Быкова, Е.В. Зарукина. — СПб.: Изд-во СПбГЭУ, 2015. — 169 с.

Ключові слова: вища економічна освіта, креативні технології, інноваційне мислення.

Keywords: higher education, creative technology, innovative thinking.

Интернет-адреса публікації: <http://ibe.kneu.org/uk/viyevska-m-g-suchasni-osvitni-tehnologiyi-pidgotovky-menedzheriv-z-innovatsijnym-typom-myslennya/>

Юлія Олександрівна Гернего,

кандидат економічних наук, доцент кафедри інвестиційної діяльності
Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана,
IuliiaGern@ukr.net

ІНВЕСТИЦІЇ В ОСВІТУ ЯК ЕЛЕМЕНТ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО БІЗНЕСУ

Iuliia O. Gernego,

PhD, Associate professor at the Investment activity department
Kyiv national economics university named after Vadym Hetman,
IuliiaGern@ukr.net

EDUCATIONAL INVESTMENTS AS A PART OF INNOVATIVE BUSINESS DEVELOPMENT

Важливою рисою розвитку сучасної економіки є формування та подальший прогрес інноваційного бізнесу, безпосередньою метою функціонування якого є трансформація традиційних можливостей і складових потенціалу створення та реалізації товарів і послуг до якісно нового рівня. Зокрема, сучасний рівень науково-технічного прогресу дозволяє виокремлювати науку та освіту в якості вагомих компонентів інноваційності бізнесу, оскільки саме названі сфери слугують початком для переходу інновацій на якісно новий рівень. Тому, для інноваційного бізнесу, який розвивається в умовах ринку, поряд із інвестиціями в основні сфери своєї ділової активності актуальності набуває реалізація пріоритетів соціального інвестування, зокрема залучення інвестицій в освіту.

З огляду на сучасний прикладний характер поставленого вище питання, у сучасній економічній науці залишаються все ще не достатньо розробленими теоретико-методологічні основи дослідження питання залучення інвестицій інноваційного бізнесу для розвитку сучасної освіти. Разом із тим, вивченням вказаної проблематики займається ряд вітчизняних і зарубіжних авторів, які обґрунтовують ключові аспекти інноваційного бізнесу, наприклад: Єрфорт О. [1], Лебеда Т. [2], Покідіна В., Рябков К. [3], Шевченко Л. [4] та інші. Проте, в умовах ринкової економіки України не достатньо висвітленими є питання можливостей застосування успішних зарубіжних практик підтримки освіти за рахунок зусиль інноваційного бізнесу, поглиблення розуміння яких і становить мету нашого дослідження.

Відомо, що серед найуспішніших світових університетів доволі поширеною є практика створення ендавмент-фондів, які репрезентують певну суму коштів або цінних паперів у безстроковому фонді, який формується за рахунок благодійних внесків від донорів. Особливістю ендавмент-фондів є те, що безпосередній прибуток від управління капіталом або інвестиційний дохід належить організації та може бути використаним для фінансування її програм. Проте, капітал ендавменту є недоторканим. Тому, ендавмент формує довгострокові джерела фінансування, зокрема слугує джерелом фінансової самостійності та стабільності освіти [2; 3]. Практичним підтвердженням успіху та доцільності створення таких фондів для інноваційного фінансування освіти є, в першу чергу, досвід університетів США. Наприклад,